

under Nr. 77 om de kjøbenhavnske Postbude. Der er af Flertallet foreslaaet, som nu udførlig motiveret af den ærede Ordfører, en Nedsættelse af de forlangte 22 Postbude til 11. Vi ere afgjort af den Mening, at det ikke gaar an at gaa saa vidt, og det Forslag, som vi have stillet, fremtræder for fleres Vedkommende nærmest som et Mæglingsforslag, og altsaa ikke som Udtrykket for den Overbevisning, at 15 ny Postbude under alle Omstændigheder ere nok, men snarere som et Udtryk for, at videre end til at nedsætte Tallet med 7 tør vi ikke gaa. Forholdet er nemlig det, at det ganske vist forholder sig som af den ærede Ordfører fremhævet, at selve Behyggelsen i dette Øjeblik er noget mindre end det foregaaende Aar, hvor man dog ikke har forlangt flere, men til Dels endogaa færre end i Aar. Men der er ogsaa et andet Moment end Behyggelsen, der gør sig gældende. Det er det tiltagende Antal af Postbesørgelser, det er i de senere Aar forøget meget stærkt, saa selv om der ikke er Forøgelse i Behyggelsen, vil der dog kræves en Forøgelse af Postbudenes Antal, dersom Besørgelsen skal foregaa paa tilfredsstillende Maade. Det Standpunkt, det Mindretal, hvortil jeg hører, staar paa, er dette, at Postbesørgelsen i Kjøbenhavn ikke bør blive lettere og ringere fordi Behyggelsen tiltager, og fordi Antallet af Postbesørgelser vokser. Men at der derimod af den Grund efterhaanden bør ske en saadan Udbidelse af Personalet, saa at Besørgelsen kan blive lige god til Trods for denne Forøgelse, og vi tro, at dette er saa meget mere begrundet, som det er givet, at den Forøgelse i Postbesørgelserne, som findes Sted, langt mere end opvejer den Forøgelse af Udgiften, der kræves dertil. Det er jo en meget betydelig Forøgelse af Indtægterne ved Brevposten i Kjøbenhavn, der er sket i den senere Tid, og Byens Befolkning har dog ogsaa et ganske naturligt Krav paa, at Postbesørgelsen ikke bliver langsommere, end den har været, naar Postvæsenet i Virkeligheden efterhaanden betaler sig bedre og bedre. Det er naturligvis kun et Støn, som det altid ikke er saa let at danne sig, hvor meget af det, der er forlangt, der kan siges at være virkelig begrundet. Jeg mener, at de anførte Motiver i Grunden ere omhyggelige og skyldstøttende, men jeg har dog det Indtryk, at man nok maatte kunne hjælpe sig igennem med noget mindre end forlangt, og jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister vil erkende dette. Vi have derfor stillet det Forslag, der som sagt, i alt Fald fra mit Standpunkt, snarere er at betragte som et Mæglingsforslag, at ned-

sætte Antallet med 7; ud over det tør vi i alt Fald ikke tilraade at gaa.

J. C. Christensen: Naar jeg kun har til Hensigt at udtale mig om de Poster, hvor der er Uenighed til Stede, tror jeg derved at imødekomme Folketinget, thi jeg sparer derved en Del af Folketingets kostbare Tid. Der kunde ogsaa for mig være nogen Anledning til at udtale mig om de øvrige Punkter, thi jeg er ikke i alle Tilfælde enig i den Motivering, hvormed den ærede Ordfører indstillede disse. Men da jeg er enig med ham i Hovedsagen, nemlig i den fælles Indstilling, vil jeg dog undlade det. Jeg skal derfor straks gaa over til at omtale et Punkt paa det foreliggende Budget, hvorefter der ikke er opnået Enighed, nemlig Forhøjelsen af Telegramtaksterne. Det foreliggende Ændringsforslag, som er stillet af det Mindretal, hvortil jeg hører, gaar ud paa, at man nedsætter Beløbet med 50,000 Kr. Men til Efterretning for ærede Medlemmer vil jeg gøre opmærksom paa, at disse 50,000 Kr. i Virkeligheden betyde mere; de betyde en aarlig Indtægt af 100,000 Kroner, idet det, som Regeringen og Flertallet vil naa paa Budgettet ved Forhøjelsen af Telegramtaksterne, er en aarlig Indtægt paa 100,000 Kroner. Foranstaltningen skal først træde i Kraft den første Oktober til næste Finansaar. Derved kommer man til en Forhøjelse paa et halvt hundrede Tusinde Kroner i dette Finansaar, og det er disse 50,000 Kr., som Mindretallet foreslaar skal gaa ud og den samlede Sum nedsættes med. Telegrafvæsenet er jo ikke nogen gammel Institution her i Landet, og da man fik det indført ved Loven af 17de Marts 1852, var man enig om, at det var en Institution, som særlig skulde være til Fremme for Handelen og den borgerlige Virksomhed, men som ogsaa skulde virke i Oplysnings og Kulturens Tjeneste i det hele taget. Straks, da man oprettede Telegrafvæsenet, som man meget hurtigt ind paa at tillade ogsaa private Personer at telegrafere, men man var meget bly for den Gang med Hensyn til Taksterne, idet man begyndte med en Takst paa 1 Rigsdaler for 20 Ord. Der gik ikke ret lang Tid, inden man indsaa, at det var en altfor høj Takst, og begyndte at tale om, at naar en saadan Institution som Telegrafvæsenet skulde virke til Velgørelse for alle, maatte man have billigere Takster. Derfor gik man i 1857 til at nedsætte Taksterne fra 1 Rigsdaler til 64 Skilling for 20 Ord. I 1859 gik man endnu videre og nedsatte Taksten til 60